

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Isandaan at Siyamnapu't Siyam

Paghina ng Kalagayang Pampulitika at Tadhanang Propetiko: Ang Wakas ng Partido Demokratiko at ng Partido Republikano sa Konteksto ng Propesiyang Biblikal

Jeff Pippenger
2024-05-03

Tinutukoy natin ang wakas ng mga Partidong Demokratiko at Republikano sa kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa. Ang halimaw na mula sa lupa sa Apocalipsis 13 ay nahahati sa mga Partidong Republikano at Demokratiko na naglalaban sa loob ng kasaysayang propetiko ng Republikanong sungay. Ang mga sungay ay mga sagisag ng mga kapangyarihan, at kapwa mga sungay ay naglalaman ng mga mikrokosmo ng kanilang ugnayang propetiko sa loob ng kani-kaniyang kasaysayang propetiko. Para sa Republikanong sungay, ang mikrokosmong iyon ay isinasalarawan ng dalawang pangunahing partidong pampolitika na umiral sa buong kasaysayan ng Estados Unidos. Ang Estados Unidos ay isa sa iilan lamang na mga kahariang tinukoy sa kasaysayang propetiko na binubuo ng dalawang kapangyarihan. Lahat ng naunang mga bansa sa propesiya ng Biblia na inilarawan bilang may dalawang kapangyarihan ay nagsisilbing tipo ng Estados Unidos. Ang Imperyong Medo-Persiano, ang Pransiya (Sodoma at Ehipto), at ang Israel, kasama ang hilaga at timog nitong mga kaharian, ay pawang nag-aambag sa mga katangiang propetiko ng Estados Unidos.

Ang imperyo ng Medo-Persia sa Daniel kabanata walo ay may dalawang sungay, at ang huling sungay (Persia) ay umangat na mas mataas. Ginamit natin ang elementong ito sa pagtukoy na ang partidong Demokratiko ay pumasok sa kasaysayan bago ang partidong Republikano, kaya sa kahuli-hulihan ang partidong Republikano ang magiging huli sa dalawang partido. Ang unang pangulong Republikano ay pumasok sa kasaysayan bilang tugon sa posisyong pabor sa pagkaalipin ng partidong Demokratiko, at ang unang pangulong Republikano ay nagproklama ng Emancipation Proclamation noong 1863, na siyang kalagitnaan ng Digmaang Sibil ng Estados Unidos, at ang taon ng paghihimagsik para sa Laodicean na Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw.

Ang huling pangulong Republikano ay sinasagisagan ng unang pangulong Republikano; kaya't ang huling pangulo ay lilitaw sa kasaysayan sa gitna ng isang digmaang sibil sa pagitan ng Partidong Demokratiko na pabor sa pagkaalipin at ng kaniyang Partidong Republikano na laban sa pagkaalipin. Ang pagkaalipin na itinataguyod ng Partidong Demokratiko sa mga huling araw ay pandaigdigang pagkaalipin. Gaya ng sa unang pangulong Republikano, ang huling pangulong Republikano ay papaslangin ng partidong pabor sa pagkaalipin, gaya ng politikal na pinaslang si Trump sa ninakaw na halalan noong 2020. Bilang ika-anim na pangulo mula sa panahon ng wakas noong 1989, si Trump ang magiging pinakamayamang pangulo at pupukawin niya ang mga globalista, hindi lamang ng Estados Unidos, kundi ng buong daigdig. Kaya, sa kaniyang anunsiyo noong 2015 ng pagtakbo sa pagkapangulo, nasimulan ang politikal na digmaang sibil sa pagitan ng

Partidong Demokratiko ng mga globalistang pabor sa pagkaalipin at ng Partidong Republikano na laban sa pagkaalipin.

Bilang katuparan ng ika-labing-isang kabanata ng Pahayag, si Trump ay isinailalim sa pampulitikang pagpaslang sa ninakaw na halalan noong 2020, at nagsimulang magalak sa lansangan ang Partidong Demokratiko, hanggang sa naging malinaw na noong 2022 ay muling tatakpong Pangulo si Trump. Pagkatapos, sumapit ang malaking takot sa mga globalista, bilang katuparan ng ika-labing-isang kabanata ng Pahayag, at tumindi ang kanilang pakikidigma. Ang patotoo ng mga sungay ng Medo-Persia ay nagsasaad na ang huling sungay na uusbong (ang Partidong Republikano) ay uusbong na huli, at aangat nang higit na mataas. Ang huling pangulong Republikano ay mananaig laban sa Partidong Demokratiko.

Ang halalan ng 2024 ay nagtatakda ng katapusan ng Partido Demokratiko, sapagkat hindi na sila kailanman magkakaroon ng panibagong pagkakataon na magpatakbo ng kandidato sa pagkapangulo bago wakasan ng batas ng Linggo ang propetikong kasaysayan ng halimaw na mula sa lupa. Sa batas ng Linggo ay magwawakas din ang Partido Republikano. Nagtatapos ang Partido Demokratiko sa halalan ng 2024, at ang Partido Republikano ay nagtatapos sa batas ng Linggo. Ang batas ng Linggo, na siyang wakas ng ika-anim na kaharian ng hula sa Biblia, ay inilarawan sa pamamagitan ng paglitaw ng halimaw na mula sa lupa noong 1798. Ang pangunahing katangiang propetiko ng halimaw na mula sa lupa ay ang "pagsasalita" nito. Noong 1798, ipinasa ng Estados Unidos ang Alien and Sedition Acts, na sa gayon ay nagsisilbing tipo ng batas ng Linggo, kung kailan ang Estados Unidos ay nagsasalita gaya ng isang dragon.

Mula 1776 hanggang 1798, ang Estados Unidos, bagaman hindi pa ang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Bibliya, ay kumakatawan sa tatlong palatandaan hinggil sa pagsasalita ng Estados Unidos. Ang panahong iyon ay humantong sa pagsisimula ng paghahari ng halimaw na mula sa lupa bilang ikaanim na kaharian ng propesiya sa Bibliya, at kaya naman kinakatawan nito ang isang panahong humantong sa pagwawakas ng paghahari ng halimaw na mula sa lupa bilang ikaanim na kaharian. Ang Declaration of Independence noong 1776, na sinundan ng Konstitusyon noong 1789 at ng mga Alien and Sedition Acts noong 1798, ay kumakatawan sa tatlong palatandaan sa kasaysayan na humantong sa pagwawakas ng halimaw na mula sa lupa bilang ikaanim na kaharian sa batas sa Linggo. Ang katuparan ng tatlong palatandaang iyon ay kinakatawan nang magkakaiba sa loob ng kasaysayan ng kapwa Partidong Demokratiko at Republikano.

Ang Patriot Act ng 2001 ay tumutukoy sa pasimula ng pag-aalis ng kalayaan ng mga mamamayan ng Estados Unidos, at ito'y kinakatawan ng proklamasyong isinakatuparan ng mga tunay na makabayan sa kasaysayan ng Amerika sa pamamagitan ng Deklarasyon ng Kalayaan. Ang panandang-daan na kaugnay ng Patriot Act ay ang una sa tatlong panandang-daan para sa kapwa Partido Republikano at Partido Demokratiko.

Magwawakas ang Partidong Demokratiko sa halalan ng 2024, na magbubunsod sa mga Kautusang Ehekutibo ni Trump na naunang inilarawan sa pamamagitan ng Alien and Sedition Acts. Ang mga Kautusang Ehekutibo na pagkatapos ay ipatutupad ni Trump ay hindi ang batas ng Linggo, kundi

isang uri ng pagsasalita na gaya ng dragon, sapagkat gagamitin ni Trump ang mga iyon habang tinutupad niya ang pagtukoy ni Kapatid na White na magaganap ang “aktibong despotismo” sa mga huling araw. Ang despotismo ay salitang tumutukoy sa isang diktadura, na isinasakatuparan sa pamamagitan ng mga Kautusang Ehekutibo na ang huwaran ay makikita sa Alien and Sedition Acts. Kapag ipinatupad ni Trump ang kaniyang mga Kautusang Ehekutibo, magkakaroon ng pagbabaligtad ng mga Pelosi Trials na tumatak sa nabigong pagkapangulo ni Biden.

Ang yugto ng panahon na nagpapakilala sa wakas ng mga Partidong Demokratiko at Republikano ay taglay ang tatak ng Alpha at Omega, sapagkat ang pasimula ng bawat yugto ay kumakatawan sa wakas. Dahil dito, ang unang palatandaan para sa Partidong Demokratiko ay ang Patriot Act ng 2001, at ang ikalawang palatandaan ay ang mga Paglilitis ni Pelosi na nagsimula noong 2021. Ang mga paglilitis na iyon ay kumakatawan sa ganap na pagtakwil sa Konstitusyon ng 1789. Ang mga Paglilitis ni Pelosi ay kumakatawan sa gitnang palatandaan sa linya ng Partidong Demokratiko, na isinagisag nang niratipikahan ng labintatlong kolonya ang Konstitusyon, labintatlong taon matapos ang 1776. Ang mga Paglilitis ni Pelosi ay kumakatawan sa paghihimagsik laban sa Konstitusyon at isinagisag ng 1789. Ang ikatlong palatandaan para sa linya ng Partidong Demokratiko ay ang kanilang pagwawakas bilang isang partidong politikal.

Nagtatapos ang mga ito sa halalan ng 2024, at sa sandaling maisakatuparan ang inagurasyon ng 2025, ang ikalawang hanay ng mga Paglilitis kay Pelosi ay mapangyayari sa pamamagitan ng mga Kautusang Ehekutibo na may huwaran sa Alien and Sedition Acts. Kaya’t ang ikatlong palatandaan para sa Partidong Demokratiko ay ang Alien and Sedition Acts noong 1798. Ang panahong kumakatawan sa wakas ng Partidong Demokratiko ay nagsisimula sa isang halalan, isang inagurasyon, at sa pagpapakilala ng makasatanas na pulitikal na lawfare, at nagwawakas sa isang halalan, isang inagurasyon, at sa pagpapakilala ng makasatanas na pulitikal na lawfare.

Para sa Partidong Republikano, ang unang panandang-daan ay ang Patriot Act ng 2001, na isinasagisag ng Deklarasyon ng Kalayaan noong 1776. Ang ikalawang panandang-daan ay hindi kapareho ng ikalawang panandang-daan para sa Partidong Demokratiko. Ang ikalawang panandang-daan, na para sa Partidong Demokratiko ay kinakatawan ng Saligang-Batas ng 1789, ay ang unang mga Paglilitis ni Pelosi; ngunit ang ikalawang panandang-daan para sa Partidong Republikano, na kinakatawan ng Saligang-Batas ng 1789, ay ang Alien and Sedition Act, na matutupad kapag naisakatuparan ang ikalawang inagurasyon ni Trump sa 2025. Paanong ang mga Alien and Sedition Acts ng 1798 ay maaaring kumatawan sa Saligang-Batas ng 1789?

Sa ikalawang inagurasyon ni Trump, ang kaniyang mga Kautusang Ehekutibo, na ang tipo ng mga ito ay ang Alien and Sedition Acts ng 1798, ay nagpasimula hindi lamang ng ikalawang serye ng mga Paglilitis ni Pelosi, kundi pati ng pagbuo ng larawan ng hayop. Ang panahon ng pagbuo ng larawan ng hayop ay nagsisimula at nagtatapos sa pagsasalita gaya ng dragon. Ang pagsasalita sa pasimula ng panahong iyon ay kumakatawan sa pagtatatag ng mga kapangyarihang panghari na inilalarawan bilang isang diktadura, o, gaya ng tawag dito ni Sister White, “despotismo.” Ang pagsasalita ng isang dragon sa katapusan ng panahon ng pagbuo ng larawan ng hayop ay tumutukoy sa awtoridad ng mga kapangyarihang panrelihiyon na itinatatag bilang nakahihigit sa mga kapangyarihang pampolitika.

Ang Pagpapahayag ng Kalayaan ay isang pahayag laban sa paniniil, kapwa ng awtoridad na pampolitika ng mga hari ng Europa at ng awtoridad na panrelihiyon ng Iglesiang Romano. Ang panahon ng pagbuo ng larawan ng hayop ay yaong panahon kung kailan pinagsanib ang dalawang tiwaling kapangyarihang ito, na ang awtoridad na panrelihiyon ang kumokontrol sa ugnayan. Sa pagbuo, o pagsasanib, ng dalawang kapangyarihang ito, ang awtoridad na panrelihiyon ang lumilitaw na huli at higit na mataas. Samakatuwid, ang pasimula ng panahong iyon ay kumakatawan sa katapusan ng panahong iyon. Ang Alien and Sedition Acts noong 1798 ay kumakatawan sa wakas ng Partidong Demokratiko, at iyon ang kanilang ikatlong palatandaan, ngunit kasabay nito ay kumakatawan din ito sa ikalawang palatandaan sa panahon ng pagwawakas ng Partidong Republikano. Ang ikatlong palatandaan para sa Partidong Republikano ay ang pagpapatupad ng batas ng Linggo.

Para sa Partidong Demokratiko, ang tatlong panandang-daan na kinakatawan ng 1776, 1789 at 1798 ay tipo ng 2001 (1776), ang unang mga paglilitis kay Pelosi noong 2021 (1789), at ang ikalawang mga paglilitis kay Pelosi noong 2025 (1798).

Para sa Partidong Republikano, ang tatlong palatandaan sa daan na kinakatawan ng 1776, 1789, at 1798 ay sumasagisag sa 2001 (1776), sa ikalawang Pelosi Trials ng 2025 (1789), at sa batas ng Linggo (1798).

Ang 1776, 1789 at 1798 ay kumakatawan sa dalawampu't dalawang taon, at ang dalawampu't dalawa ay sagisag ng pagsasanib ng pagka-Diyos at pagkatao. Ang tatlong palatandaang ito ay nagpapatotoo sa "Katotohanan," sapagkat ipinakikita nila na ang una at huling palatandaan ay nagpapakilala ng iisang katotohanan. Tumutukoy ang 1776 sa pagtatatag ng kasarinlan, at tumutukoy ang 1798 sa pag-alis ng kasarinlan. Kaya't kinakatawan nila ang una at huling titik ng alpabetong Hebreo na binubuo ng dalawampu't dalawang titik. Ang ikalabintatlong titik ay sagisag ng paghihimagsik, at kapag pinagsama, ang tatlong titik na iyon—ang una, ang ikalabintatlo, at ang huli—ay bumubuo ng salitang Hebreo na "Katotohanan."

Ang 1776 ay sumasagisag sa Setyembre 11, 2001, at minamarkahan ang pasimula ng panahon ng pagtatatakan ng isandaang apatnapu't apat na libo. Minamarkahan nito ang pasimula ng pagwiwisik ng Huling Ulan, na siyang yugto kung kailan ang dragon ay ibinibigay sa halimaw bilang ganti sa mga paglilingkod na ipinagkaloob, yamang ang partidong Demokratiko na dragon ay magagapi ng partidong Republikano na halimaw.

Sa kapanahunang iyon, nagaganap ang pagpapatatakan ng tunay na Protestanteng sungay, kapag iniunat ng Panginoon ang Kaniyang kamay sa ikalawang pagkakataon upang tipunin ang bayang kinikilala bilang mga tapon ng Israel, na itataas bilang isang watawat sa batas ng Linggo.

Noong Hulyo 18, 2020 ang tunay na Protestanteng sungay ay nangalat, at dalawampu't dalawang taon matapos ang 2001, noong Hulyo 2023, sinimulan ng isang tinig na sumisigaw sa ilang ang gawain ng ikalawang pagtitipon. Naganap ang unang pagtitipon noong 2001, nang bumaba ang anghel ng Apocalipsis kabanata labingwalo habang bumagsak ang malalaking gusali ng Lungsod ng New York. Ang pagbaba ng anghel na iyon ay kumatawan sa pasimula ng panahon ng pagtatatakan, at ang pagbaba ni Miguel na arkanghel noong Hulyo 18, 2020 ay kumatawan sa

katapusan ng panahon ng pagtatatakan. Si Jesus, bilang ang Alpha at Omega, ay laging naglalarawan ng wakas sa pamamagitan ng pasimula, kaya ang mga elementong propetiko ng unang pagtitipon na nagsimula noong Setyembre 11, 2001, ay kumakatawan sa mga elementong propetiko na nagaganap sa ikalawang pagtitipon.

May tatlong malinaw na paglalarawan ng ikalawang pagtitipon na kumakatawan sa pangwakas na kasaysayan ng panahon ng pagtatatak ng isandaan at apatnapu't apat na libo: ang kasaysayan ni Cristo, ang kasaysayan ng unang at ikalawang mensahe ng mga anghel mula Agosto 11, 1840 hanggang Oktubre 22, 1844, at gayundin ang kasaysayan ng ikatlong anghel mula Oktubre 22, 1844 hanggang sa paghihimagsik noong 1863. Ipinagtitibay ng tatlong saksi na ito ang ikalawang pagtitipon ng isandaan at apatnapu't apat na libo mula Hulyo 2023 hanggang sa nalalapit na batas ng Linggo. Kung ihiwalay natin ang tig-iisang natatanging elemento mula sa bawat kasaysayan, matatagpuan natin ang katibayan ng gampanin ng Ikatlong Aba.

Sa pagtatapos ng pagtitipon sa kampo sa Exeter noong Agosto 17, 1844, ipinahayag ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang proklamasyong iyon ay kumakatawan sa pagpapahayag ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, sapagkat ang magkabilang kasaysayan noon at ngayon ay katuparan ng talinghaga ng sampung dalaga. Tinutukoy ni Kapatid na White na ang tagumpay na pagpasok ni Cristo sa Jerusalem ay kumakatawan sa proklamasyon ng Sigaw sa Hatinggabi noong 1844. Ang tanging pagkakataon na sumakay si Cristo sa isang hayop ay sa Kanyang pagpasok sa Jerusalem, at ang hayop na Kanyang sinakyan ay isang asno, na siyang sagisag ng Islam. Sa panahon ng ikalawang pagtitipon mula 1844 hanggang 1863, noong 1848, tinutukoy ni Kapatid na White na ang mga bansang Europeo ay ginagalit, at ang pagpupukaw sa galit ng mga bansa sa kasaysayang iyon ay naisakatuparan sa pamamagitan ng mga banta ng nagpapatuloy na digmaan na dinadala sa Europa ng Islam. Sa bawat isa sa tatlong kasaysayan ng isang ikalawang pagtitipon, natutukoy ang papel ng Islam ng ikatlong "Sa Aba."

Ang panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001 sa pamamagitan ng isang di-inaasahang paglusob mula sa Islam ng ikatlong Woe, laban sa makabagong maluwalhating lupain ng Estados Unidos. Dalawampu't dalawang taon pagkaraan, noong Oktubre 7, 2023, ang Islam ng ikatlong Woe ay naglunsad ng isang di-inaasahang paglusob laban sa sinaunang maluwalhating lupain. Sa nalalapit na batas ng Linggo, na siyang dakilang lindol ng Apocalipsis labing-isa, ang ikatlong Woe ay biglang darating muli, habang muli nitong isinasagawa ang isang di-inaasahang paglusob laban sa makabagong maluwalhating lupain.

Ang paghihimagsik na kinakatawan ng literal na Israel, bilang isang sagisag ng mga nagpako ng kanilang Mesiyas sa krus, at ang tatlong biglaang pagsalakay ng Islam ng ikatlong "Sa Aba" ay nagtataglay ng lagda ng "Katotohanan." Ang mensaheng nagtatatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo, na nagsasakatuparan ng gawaing pagtitipon sa bayan ng Diyos sa mga huling araw sa ikalawang pagkakataon, ay ipinahahayag sa isang yugto ng panahon kung kailan aktibo ang mga gawain ng Islam ng ikatlong "Sa Aba."

Ang panahong propetiko na kinakatawan bilang “ikalawang pagtitipon” ay malinaw na tinutukoy ang mga tiyak na panahong propetiko na bumubuo sa buong kasaysayan ng “ikalawang pagtitipon”. Ang pagbaba ni Cristo matapos ang Kanyang pagkabuhay na mag-uli ay nagtatakda ng pasimula ng Kanyang gawain upang tipunin ang mga naikalat sa krus.

Pagkatapos ay sinabi ni Jesus sa kanila, Kayong lahat ay matitisod dahil sa akin sa gabing ito; sapagkat nasusulat, Aking hahampasin ang pastol, at ang mga tupa ng kawan ay mangangalat. Mateo 26:31.

Pagkaraan ng tatlong araw sa libingan, si Cristo ay bumaba sa mga alagad, na nagpasimula ng apatnapung-araw na panahon ng personal na pagtuturo, na sinundan ng sampung-araw na panahon ng pagkakaisa at panalangin bilang paghahanda sa pagbubuhos na walang sukat ng Espiritu Santo sa Pentekostes.

Ang naunang salaysay ay aking isinulat, O Teofilo, tungkol sa lahat ng pinasimulan ni Jesus na gawin at ituro, hanggang sa araw na siya’y iniakyat, matapos na sa pamamagitan ng Espiritu Santo ay nagbigay siya ng mga utos sa mga apostol na kanyang pinili; na sa kanila rin ay ipinakita niya ang sarili niyang buhay pagkatapos ng kanyang pagdurusa sa pamamagitan ng maraming hindi mapag-aalinlangang katunayan, na sa loob ng apatnapung araw ay nagpakita siya sa kanila at nagsasalita tungkol sa mga bagay na nauukol sa kaharian ng Diyos; at, samantalang siya’y kasama nilang nagtitipon, inutusan niya sila na huwag umalis sa Jerusalem, kundi hintayin ang pangako ng Ama, na, sabi niya, inyong narinig mula sa akin. Sapagkat si Juan ay tunay na nagbautismo sa tubig; ngunit kayo’y babautismuhan sa Espiritu Santo hindi pagkalipas ng maraming araw mula ngayon. Kaya, nang sila’y magkakatipon, tinanong nila siya, na sinasabi, Panginoon, ngayo na ba ibabalik mong muli ang kaharian sa Israel? At sinabi niya sa kanila, Hindi para sa inyo ang malaman ang mga panahon o mga kapanahunan na inilagay ng Ama sa kanyang sariling kapangyarihan. Ngunit tatanggap kayo ng kapangyarihan, pagdating sa inyo ng Espiritu Santo; at kayo’y magiging mga saksi ko sa Jerusalem, at sa buong Judea, at sa Samaria, at hanggang sa mga dulo ng lupa. At nang masabi niya ang mga bagay na ito, samantalang sila’y nakatitig, siya’y iniakyat; at tinanggap siya ng isang ulap mula sa kanilang paningin. ... At nang sumapit ang araw ng Pentecostes, silang lahat ay nagkakaisang nagtitipon sa iisang dako. At biglang may dumating na isang ugong mula sa langit na gaya ng rumaragasang malakas na hangin, at napuno nito ang buong bahay na kinaroroonan nila, habang sila’y nakaupo.

Sa loob ng apatnapung araw—na sinundan ng sampung araw na dapat "hintayin" ng mga alagad ang pangako ng Ama—tinitipon ni Cristo ang Kanyang mga alagad sa ikalawang pagkakataon. Ang panahong paghihintay sa Jerusalem ay isang sagisag ng panahon ng pag-antala, na kaayon ng mga panahon ng pag-antala sa Mateo dalawampu’t lima at Habakuk dalawa. Ang buong panahon ay kinilala ni Cristo na nagsimula sa gawain ni Elias, noong si Juan ay nagbabautismo, at nagtapos ang buong panahon sa bautismo ng Espiritu Santo sa Pentekostes. Ang bautismo ay sagisag ng kamatayan, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli, kaya ang gitnang palatandaan sa buong panahon ay ang krus, sapagkat ang buong panahon ay may lagdang "Katotohanan".

Ang buong yugto ay nagsisimula sa bautismo ni Cristo na isinagawa ni Juan, nang bumaba ang Espiritu Santo sa anyo ng isang kalapati. Pagkatapos ay nagsimula ang gawaing pagtitipon ng mga alagad na magiging saligan ng templong Kristiyano. Sa katapusan ng yugtong iyon, muling tinitipon ni Cristo ang Kaniyang mga alagad, at ang yugto ng ikalawang pagtitipon ay isang pag-uulit ng yugto ng unang pagtitipon, sapagkat inilalarawan ni Cristo ang katapusan ng isang bagay sa pamamagitan ng pasimula nito.

Ang krus ay nauna nang inilarawan sa pamamagitan ng bautismo ni Cristo, at ang dalawang pangyayaring iyon ay kapwa nagpasimula ng isang gawaing pagtitipon ng mga alagad. Ang tanda sa landas na tumutukoy sa pasimula at sa wakas ay kumakatawan sa kamatayan, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli. Pagkaraan ng pagkabuhay na mag-uli, ang apatnapung araw ng pagsubok sa ilang ay kumakatawan sa apatnapung araw ng pagtuturo pagkaraan ng Kanyang pagbaba sa mga alagad. Ang dalawang apatnapung araw ay kapwa kumakatawan sa isang pangunahing katotohanan na ipinahayag ni Jesus: “Nasusulat, Hindi sa tinapay lamang mabubuhay ang tao, kundi sa bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos.”

Sa kapanahunang iyon, ibinukas ni Jesus sa mga alagad ang lahat ng isinaksi ng mga propeta tungkol kay Cristo, kaya’t kinilala ang kapanahunang iyon bilang isang pagbubukas ng Kaniyang makahulagang Salita.

At, narito, dalawa sa kanila ang naglakbay nang araw ding iyon patungo sa isang nayon na tinatawag na Emaus, na humigit-kumulang animnapung furlong ang layo mula sa Jerusalem. At pinag-uusapan nila ang lahat ng mga bagay na nangyari. At nangyari na, samantalang sila’y nag-uusap at nangangatwiran, si Jesus mismo ay lumapit at nakisama sa kanila. Ngunit pinigilan ang kanilang mga mata upang huwag nila siyang makilala. ... Pagkatapos ay sinabi niya sa kanila, O kayong mga mangmang, at mabagal ang puso sa paniniwala sa lahat ng sinalita ng mga propeta: Hindi ba nararapat na pagdusahan ng Cristo ang mga bagay na ito, at pumasok sa kaniyang kaluwalhatian? At magmula kay Moises at sa lahat ng mga propeta, ipinaliwanag niya sa kanila, sa lahat ng Kasulatan, ang mga bagay na nauukol sa kaniyang sarili. At nang malapit na sila sa nayong kanilang patutunguhan, nag-anyong magpapatuloy pa siya sa kaniyang paglalakbay. Ngunit pinigil nila siya, na sinasabi, Manatili ka sa amin; sapagkat papalubog na ang araw, at ang maghapon ay malapit nang matapos. At pumasok siya upang manatiling kasama nila. At nangyari, na samantalang siya’y nakaupong kasalo nila sa pagkain, kinuha niya ang tinapay, pinagpala iyon, pinaghati-hati, at ibinigay sa kanila. At nabuksan ang kanilang mga mata, at siya’y nakilala nila; at siya’y nawala sa kanilang paningin. Lucas 24:13-16, 26-31.

Nanatili si Kristo kasama ng mga alagad na hindi nakilala kung sino Siya, hanggang sa buksan Niya ang kanilang mga mata, “at magmula kay Moises at sa lahat ng mga propeta, ipinaliwanag Niya sa kanila sa lahat ng Kasulatan ang mga bagay na tumutukoy sa Kanyang sarili.” Nabuksan ang kanilang mga mata nang sila’y binigyan ng “tinapay” na kainin. Pagkaraan ng apatnapung araw, umakyat si Kristo sa langit, at “naglaho sa kanilang paningin,” gaya ng ginawa Niya sa mga alagad sa Emaus sa pasimula ng apatnapung araw ng pagtuturo. Pagkatapos ay sinimulan nila ang sampung araw ng paghahanda para sa Pentecostes, na sumasagisag sa nalalapit na pagdating ng

batas ng Linggo.

Sa dakilang lindol, na siyang batas sa Linggo, ang ikatlong “Sa Aba” ng Islam ay dumarating agad, at ang Islam ay ang “malupit” na “hanging silangan” ni Isaias, na siyang hininga ni Ezekiel na nagmumula sa apat na hangin ni Juan na pinipigil sa panahon ng pagpapatatakan ng isandaang apatnapu’t apat na libo.

Kapag natatakan na ang isandaang apatnapu’t apat na libo, saka pakakawalan ang apat na hangin, at “biglang may dumating na isang tunog mula sa langit na gaya ng humahagibis na malakas na hangin, at napuno nito ang buong bahay.” Ang Islam ng Ikatlong Woe ay humahagupit nang “bigla” at di-inaasahan, at nagbubunga ng “tunog mula sa langit” na siyang Ikapitong Trompeta, na nagsasaad kung kailan matatapos ang hiwaga ng Diyos, at natatapos ang hiwaga ng Diyos para sa isandaang apatnapu’t apat na libo kapag ang pagka-Diyos (ang pagbubuhos ng Espiritu Santo) ay ipinag-isa nang walang hanggan sa pagkatao, at ang Panginoon ay biglang dumarating sa Kanyang templo (ang bahay kung saan nagkatipon ang mga alagad) at pumapasok sa tipan kasama ang isandaang apatnapu’t apat na libo.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Nais ng Panginoon na umakyat tayo sa bundok—upang higit na tuwiran tayong dumulog sa Kaniyang harapan. Tayo ay dumarating sa isang krisis na, higit kaysa alinmang naunang panahon mula nang magsimula ang sanlibutan, ay mangangailangan ng ganap na pagtatatalaga ng bawat isa na tumatawag sa pangalan ni Cristo.

Ang muling pagsigla ng tunay na kabanalan sa gitna natin ang pinakamahalaga at pinakakagyat sa lahat ng ating pangangailangan. Kinakailangan nating magkaroon ng banal na pagpapahid mula sa Diyos, ang bautismo ng kanyang Espiritu; sapagkat ito ang kaisa-isang mabisang kasangkapan sa pagpapahayag ng banal na katotohanan. Ang Espiritu ng Diyos ang nagpapabuhay sa mga walang-buhay na kakayahan ng kaluluwa upang mapahalagahan ang mga bagay na makalangit, at inaakit ang mga damdamin tungo sa Diyos at sa katotohanan.

Pribilehiyo natin ang paniwalaan ang Diyos sa kaniyang salita. Nang malapit nang lisanin ni Jesus ang kaniyang mga alagad upang umakyat sa langit, inatasan niya silang dalhin ang mensahe ng ebanghelyo sa lahat ng mga bansa, mga wika, at mga bayan. Sinabi niya sa kanila na manatili sa Jerusalem hanggang sa sila’y mabihisan ng kapangyarihan mula sa itaas. Ito’y kailangang-kailangan para sa kanilang pagtatagumpay. Kailangang lumagak sa mga lingkod ng Diyos ang banal na pagpapahid. Ang lahat ng lubos na kinikilala bilang mga alagad ni Cristo, at kasama ng mga apostol bilang mga ebanghelista, ay nagkatipon sa Jerusalem. Iwinaksi nila ang lahat ng pagkakaiba at hidwaan. Nagpatuloy silang may isang diwa sa panalangin at pagsusumamo, upang matanggap nila ang katuparan ng pangako ng Espiritu Santo; sapagkat sila’y dapat mangaral ng ebanghelyo sa pagpapamalas ng Espiritu at sa kapangyarihan ng Diyos. Panahon iyon ng malaking panganib para sa mga tagasunod ni Cristo. Sila’y gaya ng mga tupa sa gitna ng mga lobo, gayunma’y may lakas ng loob, sapagkat si Cristo ay muling nabuhay mula sa mga patay, at ipinahayag ang kaniyang sarili sa kanila, at ipinangako sa kanila ang isang natatanging pagpapala na magbibigay-kakayanan sa kanila upang humayo at ipangaral ang kaniyang ebanghelyo sa sanlibutan. Sila’y naghihintay na may pananabik sa

katuparan ng kaniyang pangako, at nananalangin nang may natatanging kasidhian.

Ito mismo ang pamamaraang nararapat tahakin ng mga yaong gumaganap ng bahagi sa gawaing pagpapahayag ng pagparito ng Panginoon sa mga alapaap ng langit; sapagkat dapat ihanda ang isang bayan upang makatindig sa Dakilang Araw ng Diyos. Bagaman ipinangako ni Cristo sa Kanyang mga alagad na tatanggapin nila ang Espiritu Santo, hindi nito inalis ang pangangailangan ng panalangin. Lalo silang nanalangin nang buong taimtim; nagpatuloy sila sa panalangin na may pagkakaisang-loob. Ang mga ngayo'y gumaganap sa mapitagan at banal na gawaing paghahanda ng isang bayan para sa pagparito ng Panginoon ay nararapat ding magpatuloy sa panalangin. Ang mga unang alagad ay magkakaisang-loob. Wala silang mga haka-haka, ni mga kakatwang teorya na isusulong hinggil sa kung paano darating ang ipinangakong pagpapala. Sila'y iisa sa pananampalataya at diwa. Sila'y nagkaisa.

Iwaksi ang lahat ng pag-aalinlangan. Iwaksi ang iyong mga takot, kamtin ang karanasang tinamo ni Pablo nang kanyang ipahayag, 'Ako'y napapako na kasama ni Cristo; gayunma'y nabubuhay ako; ngunit hindi na ako, kundi si Cristo ang nabubuhay sa akin; at ang buhay na ngayo'y ikinabubuhay ko sa laman ay ikinabubuhay ko sa pananampalataya ng Anak ng Diyos, na umibig sa akin at ibinigay ang kanyang sarili alang-alang sa akin.' [Galacia 2:20.] Isuko mo ang lahat kay Cristo, at hayaang ang iyong buhay ay maitago kasama ni Cristo sa Diyos. Kung magkagayo'y ikaw ay magiging isang kapangyarihan para sa kabutihan. Ang isa ay hahabulin ang isang libo, at ang dalawa ay magpapatakas ng sampung libo. Gospel Workers, 369-371.